

[Finansministeren.]

Midlerne. Nu er det imidlertid saaledes, som det ærede Medlem sagde, at en Kommissionsbetænkning, hvor der er opnaaet Enighed, efter at man har gjort Indrømmelser fra de forskellige Sider, binder stærkt, og det var den, der bandt mig til at forelægge Forslaget i en Skikkelse, som jeg ikke syntes helt om paa alle Omraader — det har jeg ogsaa givet Udtryk for tidligere. Da Tjenestemandrepræsentanterne kom til mig, inden Forslaget blev forelagt i Rigsdagen, og navnlig Sølvsnorenes Gruppe paaviste, at der var Omraader, hvor de syntes, de blev mindre godt behandlet, sagde jeg til dem, saaledes som det er oplyst, at jeg vilde ikke anse det for rigtigt af mig, at jeg ændrede Forslaget paa dette Punkt inden Fremsættelsen, det maatte være noget, Rigsdagen senere maatte tage Stilling til. Det synes jeg var en ganske naturlig Konsekvens af hele Forholdet, saaledes som det laa, og nu er der jo senere i Rigsdagen blevet gjort Forsøg paa at ændre Forslaget i den Retning, uden at det er lykkedes, idet det er fastslaaet, at hvis de Ændringsforslag, der var Tale om, blev fremsat, vilde det betyde, at man fra anden Side vilde gaa imod Lønningssloven. Det er altsaa konstateret nu, at Forholdet her i Rigsdagen er det samme, som det var i Kommissionen, nemlig dette, at man kunde opnaa Overenskomst paa det Grundlag, men ikke paa et andet Grundlag. Derfor vil det formentlig, saaledes som jeg opfatter Situationen i dette Øjeblik, her gaa ligesom det gik i Kommissionen, at naar man ikke kan faa Overenskomsten paa et andet Grundlag, bliver man tvunget til at tage den paa det Grundlag, der foreligger som Betingelse for at faa den, og det er da ogsaa det, der er givet Udtryk for af Ordførerne for Socialdemokratiet og det radikale Venstre.

Jeg skal ikke forlænge Debatten om dette Punkt, idet jeg synes, at Situationen ligger tilstrækkelig klar. Naar det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, der anbefaler at stemme imod Lovforslaget, hele Tiden vendte sig mod den socialdemokratiske Regering, fordi Tillægene til de højere lønnede Tjenestemænd var større, end han syntes om, kunde jeg dog have Lyst til at sige til det ærede Medlem, at han burde have rettet disse Bemærkninger til sine egne Partifæller indenfor Udvalget. Hvis han saa havde haft Evne til at overbevise disse Medlemmer af sit eget Parti, havde de jo kunnet stille sig imødekommende overfor de Synspunkter, der blev fremsat af Socialdemokratiet og det radikale Venstre, hvad de jo nu ikke har

været i Stand til. Saa er det maaske en Fejl, at det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen ikke har været med i Udvalget, men det er en af de Fejl, som man i hvert Fald ikke kan tillægge den socialdemokratiske Regering Skylden for.

Det ærede Medlem Hr. Vesterager udtalte, at det Ændringsforslag, der var skitseret i Udvalget, vilde have ødelagt Overassistentordningen. Jeg tror dog, at det ærede Medlem skulde se nøjere efter, hvad der var foreslaaet den Gang. Saa vidt jeg ved, var der kun Tale om Nedsættelse af Lønningerne for de forskellige Grupper, men aldeles ikke Tale om at forandre de Avancementsregler, som fandtes i Forslaget. Den Overassistentordning, der, hvis Forslaget gennemføres, bliver indført, med de særlige Avancementsforbedringer, den indeholder, var altsaa ikke berørt af disse Ting, og den er der heller ikke, saa vidt jeg har hørt, gjort Indvendinger imod fra nogen Side, hverken fra Socialdemokratiet eller det radikale Venstre, og saa skulde det jo være mærkeligt, om man stillede Forslag om at forandre den.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt denne nye Avancementsordning vil komme de ældre Assisterter til gode, et Spørgsmaal, som ogsaa blev nævnt af det ærede Medlem Hr. Vesterager, vil jeg sige, at det vil den ganske naturligt; den vil komme disse Grupper til gode, idet de vil faa en Række nye Avancementsstillinger, som kan komme de ældre Assisterter til gode. Men det er jo ikke saaledes, at de kan avancere efter de foreslaaede Regler, blot fordi de er gamle. Hvis det ærede Medlem Hr. Vesterager vil læse Kommissionsbetænkningen, som han selv har underskrevet, vil han se, at det skal være tjenstlige Grunde, der medfører Forfremmelsen, det vil altsaa sige Kvalifikationerne. Da de allerfleste ældre Assisterter har Kvalifikationerne, vil det jo komme dem til gode, men det er ikke Trøsttillæg for dem, der ikke kan avancere videre. Det er netop den Ændring, der nu foretages, at det bliver en virkelig Avancementsstilling, og dér maa man naturligvis altid ved Forfremmelse se paa de personlige Kvalifikationer. Det tror jeg nu heller ikke, de ældre Assisterter har noget imod, for det, det gælder om i hele Tjenestemandslinien er dette, at der er Avancementsstillinger, som de, der har Kvalifikationerne, kan naa op i.

Jeg tror ikke, jeg behøver at komme længere ind paa de Bemærkninger, der er gjort. Jeg kan ikke se andet end, at de Udtalelser, der er fremkommet fra de ærede